

Brief van de dag

LEZERS

Euthanasie

Filip Buekens beweert dat "euthanasie op een hellend vlak zit, en dat dit geen katholieke fictie is, maar een reëel gevaar. Dat de meest zwakken in onze samenleving zich onder druk van de media als ondraaglijk lijdenden gaan identificeren en de maatschappij in hen niet meer zal investeren."

Wat mij een hellend vlak lijkt, is de manier waarop er op dit ogenblik gedebatteerd wordt over een weloverwogen medische beslissing, over een correcte toepassing van de euthanasiewet en over de wet op de patiëntenrechten, en dit op basis van oppervlakkige gegevens die voornamelijk door burens en omgeving aangebracht worden.

Dat deze casus aangegrepen wordt om de huidige wet uit te hollen en te reduceren tot een vodge papier dat de mogelijkheid zou geven om lichtzinnig in te gaan op elke euthanasievraag, kan ik niet aanvaarden. Bovendien wordt het hele zorgtraject in discrediet gebracht. Het hele discours respecteert niet langer de privacy van de patiënt noch de medische zorgvuldigheid van de arts en de zorgverlener, die in eer en geweten een persoon in nood helpen op de enige manier die nog 'menswaardig' is.

De huidige wet bevat voldoende zorgvuldigheidscriteria en geeft in het geval van een niet-terminale aandoening voldoende tijd om de weloverwogen euthanasievraag uit te klaren. Bovendien is de stelling over de 'cultuur van het leven tegenover de cultuur van de dood' niet correct en stoort het mij ook dat al deze casussen zo zwart-wit gesteld worden. En dat ze bovendien misbruikt worden om het debat in de media te voeren. Niemand heeft het recht om het

verhaal van een patiënt zo uit te smeren en zo een 'verantwoording' uit te lokken van de betrokken zorgverleners.

Bovendien moet het noodzakelijke debat over 'de grens tussen de cultuur van het leven tegenover de cultuur van de dood' en over de zelfbeschikking van de patiënt (wat hij of zij aangeeft als ondraaglijk lijden) tegenover de loutering van het lijden (zoals een religie het voorschrijft) grondig gevoerd worden, en dat doe je niet in een welles-nietesgevecht.

En tot slot: dat de huidige euthanasiewet en een uitbreiding ervan voor dementerenden niet compatibel is met een zorgende samenleving, ook niet voor de zwaksten, is een ethische blunder. Een keuze voor euthanasie voorstellen alsof het een gedwongen keuze is omdat onze zorgmaatschappij, onze relaties in gebreke blijven, is een stelling die de zorgvuldigheidsvereisten in de wetgeving banaliseert! Het is bovendien een kaakslag voor elke zorgverlener en voor elke nabestaande die een levenseindevraag beluistert en aanvaardt, hoe moeilijk dit ook kan zijn.

Jacinta De Roeck, directeur
Humanistisch-Vrijzinnige
Vereniging